

چه آینده‌ای کسب و کار خرده‌فروشی پوشاک در دنیا متصور خواهد بود؟

نویسنده: ته‌مینا مولانا

چکیده

با شیوع بیماری کرونا و فقط ظرف چند هفته صنعت مد و پوشاک وارونه شد. ابهامی که اکنون با آن مواجه هستیم این است که خرده‌فروشی مد و پوشاک پس از همه‌گیری کرونا به چه شکلی در خواهد آمد! خرده‌فروشان مد و پوشاک مدتی قبل از شیوع کرونا نیز، به علت تعویض جریان، از تقاضا در فروشگاه‌های فیزیکی به سفارش و فروش آنلاین، با معضل سختی روبه‌رو شده بودند. تقریباً در سراسر آمریکا و اروپا و بخشی از آسیای صنعتی شده، به خصوص برندهای شاخص از تعداد فروشگاه‌های خود کاسته بودند. اما زمانی که همه‌گیری بیماری خاتمه یابد، مدل کسب و کار فروشگاه‌ها چگونه است؟ آیا مدیران و صاحبان آنها ناگزیر به اعمال تغییراتی برحسب مقتضیات روز هستند؟ یا باید در مدل کسب و کارشان تحول بنیادی ایجاد کنند؟ رویکرد ما در این متن از این قرار است: «با کسب و کار فروشگاه‌های چه باید کرد؟»

نگاهی فهرست‌وار بر تاثیرات کرونا

تا پایان ماه آوریل ۲۰۲۰، مواردی به شرح زیر مشخص شدند:

- تقاضای مصرف‌کننده برای مد و پوشاک در فروشگاه‌ها عملاً یا راکد بوده یا کاهش چشمگیری داشته است.
- برخی خرده‌فروشان با مشقت جدی روبه‌رو بوده‌اند چون هزینه‌های ملک ثابت و برقوت خود باقی است (اجاره و هزینه‌های فرعی).
- زنجیره تامین مد و پوشاک با نگرانی و محافظه‌کاری به راهش ادامه داده که این نگرانی اکنون شکل جدی‌تری هم به خود گرفته است.
- بسیاری از فروشگاه‌ها عملاً به مرحله تعطیلی رسیدند.
- نیروی کار اغلب فروشگاه‌ها تعدیل شده‌اند مگر اینکه بعضی دولت‌ها از صاحبان کسب و کار حمایت کرده باشند.

اکثر خرده‌فروشی‌های بزرگ در آمریکا و اروپا تمام سفارشات آینده را لغو کرده‌اند.

این یعنی هیچ تامین تازه‌ای از ماه آوریل تا حداقل سپتامبر وجود ندارد، چرا که در وضعیت متعارف، میانگین زمانی که خریدار پس از سفارش دادن (به یک کشور کم هزینه) باید منتظر بماند، پنج ماه است.

گزینه‌های احتمالی برای یک آینده پس از کرونا

در نتیجه شرایط موجود، سه مسیر برای ادامه کسب و کار مد و پوشاک، قابل پیش‌بینی خواهد بود:

- مطلوب‌ترین وضعیت: «سناریوی بازگشت به حالت اول»
- وضعیت معمولی: «احیا به شرایطی مثل حالا به صورت تدریجی»

- ناگوارترین وضعیت: «گسیختگی کامل قالب کسب و کار» - تجدید حیات با شکلی متفاوت
البته رهبرانی مثل دانالد ترامپ هستند که ادعای بازگشت به حالت اول را دارند. لیکن این ادعا زمانی که علنی شد، در ایالات متحده امریکا موارد ابتلا به ویروس حتی از چین و ایتالیا هم حادثر بود.
با امید به رجعت به وضعیت متعارف قبلی، محتمل کمتر کسی به سناریوی سوم علاقه نشان می‌دهد ولی تصور و برنامه‌ریزی جهت سازگاری با شرایط «تحول کامل» برای هر صاحب کسب و کاری اجتناب‌ناپذیر به نظر می‌رسد.

استنباط شمایل آینده کسب و کار پس از کرونا

باید تصریح کنم؛ کسانی که چشم انتظار بازگشت کسب و کار به حالت اول هستند در واقع وقت‌شان را تلف می‌کنند.
- شکل زندگی، میزان درآمد و الویت‌های مصرف‌کنندگان در شرف تغییر است به گونه‌ای که حتی اگر بخواهند هم قادر به استرداد سبک قبلی زندگی نیستند.
- حداقل ۲۰ درصد فروشگاه‌ها دیگر فعال نخواهند بود. بسیاری از اماکن تعطیل هنوز هم بسته هستند، این ۲۰ درصد هرگز کارشان را از سر نمی‌گیرند.
- ظرفیت خطوط هوایی، نه در یک دوره کوتاه‌مدت، اما نهایتاً احیا می‌شود. لیکن توجه داشته باشید که فرآیند احیا ممکن است چند سال به طول انجامد و این تاثیر مستقیمی بر حمل و نقل هوایی کالاها می‌گذارد. تصور کنید در پاییز ۲۰۲۰ از همه‌گیری بیماری رها شویم. همین حالا بهار/ تابستان ۲۰۲۱ از دست رفته و چه بسا پاییز/ زمستان ۲۰۲۱ هم.

پس رویکرد اول قابل اتکانی باشد. چون:

- احتمال کلی حاکی از این است که از حالا به بعد مصرف‌کنندگان، بیشتر به خرید مجازی تمایل داشته باشند، چون به پرهیز از فروشگاه‌های حقیقی و لمس‌پذیر عادت کرده‌اند.
- ذات چرخه عرضه/ تقاضا چنین ایجاب می‌کند که؛ اگر مصرف‌کننده به صورت فیزیکی حضور داشته باشد، کمتر فروشگاه‌های بسته می‌شود، بنابراین تعطیلی فروشگاه‌ها حاصل کاهش شمار بازدیدکنندگان است و چرخه چنین تکرار می‌شود که بازدیدکننده کمتر منجر می‌شود به فروشگاه بسته بیشتر، فروشگاه کمتر منجر می‌شود به بازدیدکننده کمتر... و این چرخه ادامه پیدا می‌کند.
- دلالت‌ها بر این است که با اتمام همه‌گیری کرونا، مصرف‌کنندگان خود به خود به «رفتار خرید» قبل از شیوع بیماری رجعت نم‌کنند.
چنانچه مصرف‌کننده رفتارش تغییر کند، تغییرات احتمالاً به ترتیب زیر است:
- تجربه دریافت کالاها در منزل، علاوه بر کالاهای ضروری روزانه مثل مواد غذایی، به مد و پوشاک نیز تسری پیدا می‌کند.
- تجربه کار از منزل یا کمتر شدن جلسات رسمی، مردم را از بازگرداندن

الگوهای قبلی خرید پوشاک دور خواهد کرد.

- شوک دیدن دنیا که با یک ویروس فلج شده، بدون شک دیدگاه‌ها و رفتارهای مردم را در جهت حفظ کره زمین تغییر می‌دهد. نتیجه این تحول در دیدگاه، رویکردهای تازه‌ای همچون سفرهای کمتر، کم شدن خرید پوشاک و عدم همسویی با جریان مد، استفاده از منسوجات پایدار و غیره نیز خواهد بود.
حال باید با تصویری واقعی از احتمالات آتی، تدابیر مناسبی برای بقای کسب و کار فروشگاه‌های اندیشید:

۱- مذاکره با بانک و اطمینان از پشتوانه‌ای که خسارت احتمالی را جبران کند و در عین حال برنامه‌ریزی برای سرمایه‌گذاری هم میسر شود. در این شرایط گرفتن وام یک انتخاب نیست بلکه یک ضرورت به‌شمار می‌رود و خوش‌بینانه این است که دولت‌ها و بانک‌ها از کسب و کارها حمایت به عمل آورند.

۲- بازبینی مداوم ظرفیت انبار کالا به هدف برآورده ساختن سفارشات مصرف‌کننده که به صورت آنلاین انجام می‌شود، همچنین تغییر رویه فروش از فروشگاه به آن لاین که البته در طرحی درازمدت میسر خواهد بود. چنانچه پیش از کرونا، تراز ۸۰ درصد فروشگاه و ۲۰ درصد آن لاین برقرار بود، در حال حاضر باید به ۷۰ درصد فروشگاه و ۳۰ درصد آن لاین، سپس ۶۰ درصد فروشگاه و ۴۰ درصد آن لاین و بعد ۵۰ درصد فروشگاه و ۵۰ درصد آن لاین برنامه‌ریزی شود. لازم است به تامین کالا به صورت عمده (چون موثرتر است) و بسته‌بندی تکی (که نیروی بیشتری می‌طلبد) در سفارش آنلاین توجه داشت. ضمناً روند عودت دادن آن لاین کالا با فروش حضوری تفاوت دارد.

۳- برنامه تعطیلی موقت یا دایم فروشگاه‌ها بدترین بخش پرونده کسب و کار است. و با پایان زمان اجاره به صورت اجباری اتفاق می‌افتد. در این اثنا می‌توان به ایده‌های نو اندیشید مثل اینکه به جای تعطیلی، فروشگاه تغییر کاربری پیدا کند. این تغییر کاربری ممکن است به شکل تبدیل به مراکز توزیع باشد.

۴- یک بررسی دقیق از زنجیره تامین باید انجام گردد. کسب و کاری که در حال حاضر از کشوری با ساختار کم هزینه، مانند میانمار یا بنگلادش تامین کالا انجام می‌دهد، بی‌تردید باید اولاً؛ تاثیر بر زمان سفارش تا تحویل، ثانیاً؛ هزینه‌های گمرکی، افزایش دستمزد نیروی کار و غیره را در نظر داشته باشد. زنجیره‌های تامین شامل راه‌های حمل و نقل است از جمله خطوط هوایی که با تحولی اساسی در مجموعه عملیات تاریخی خود مواجه هستند همینطور وضعیت مشابهی برای حمل دریایی پیش‌بینی می‌شود که به شکلی مستقیم بر تحویل کالا تاثیرگذار است. پس زنجیره تامین پس از همه‌گیری کرونا قالبی کاملاً جدید خواهد داشت.

۵- برنامه‌ریزی نوین بر طراحی و توسعه پوشاک، بازاریابی اینترنتی، بهبود شبکه مجازی فروش و تبلیغات، بسط سیستم‌های پرداخت از اولویت‌ها در سازگاری با شرایط تازه خواهند بود.

جهان پسا کرونا چگونه است؟

اقتصاد چابک و صریحی باشد، یعنی مثل قبل نمی‌تواند تنبل و بی‌حال باشد، همچنین نمی‌تواند با رودربایستی نسبت به مراجع و مراکز خاص عمل کرده و نسبت به رانت و اختلاس بی‌تفاوت باشد. این اقتصاد ناگزیر از شفافیت و هماهنگی با نظام اقتصاد بین‌الملل خواهد بود و این همه تغییر دقیقاً در جهت منافع شهروندان اتفاق خواهد افتاد.

تغییر مؤلفه‌های فرهنگی جوامع در جهان پسا کرونا

این عضو هیات علمی دانشگاه با اشاره به مؤلفه دوم یعنی مباحث فرهنگی، اظهار کرد: قطعاً نگرش، بینش و ایمان ما در جهان پسا کرونا دچار تغییر و تحول بنیادین خواهد شد. جهان هستی، جهان معنا، هستی‌شناسی و معرفت‌شناسی انسان پسا کرونایی آنچنان که در هنگامه کرونا هم می‌بینیم دچار تغییر و تحولات جدی و دامنه‌دار می‌شود.

به اعتقاد وی، در جهان پسا کرونا با نوعی انسان بی‌محبا نسبت به مراجع ارزشی و هنجاری مواجه خواهیم بود که معنای زندگی‌اش در دوران کرونا و تحت تأثیر تجربه‌های شخصی از بحران و بی‌معنایی‌ها و مخاطرات دچار تحول شده و با مضامین و موازین قبل از کرونا نمی‌توان با وی مواجه شد. یعنی کرونا بر نحوه تفکر هستی‌شناسانه و معرفت‌شناسانه انسان‌ها حتی در زندگی روزمره و همچنین در انسان معمولی هم تأثیر تدریجی و شگرفی بر جای خواهد گذاشت.

این جامعه‌شناس با بیان اینکه انسانی که دچار بحران در معنای زندگی شده حتماً دچار انقلاب و دگرگونی در فهم زندگی یا جهان زندگی و زیست جهان موردنظر اگزیستانسیالیست‌ها و پدیدارشناسان می‌شود، به این نکته اشاره کرد که «انسان بر جوهر وجودی خود متکی شده و در مقابل مراجعی که از بیرون قصد سلطه بر او را دارند، بی‌پروا خواهد بود» در بیان دیدگاه خود افزود: در جوامعی که مراجع موردنظر در زندگی عموم شامل مراجع سیاسی، اجتماعی و فرهنگی در هنگامه بحران نتوانستند به طور مؤثر حضور داشته و متولی‌گری کرده و تصمیم‌سازی به موقع کنند، شاید ناخواسته انسان پسا کرونا را به خودباوری و خوداتکایی رهنمون کردند که ممکن است گاهی این خودباوری حتی در شکل رادیکال و نابهنجار نیز زمینه‌ساز ظهور یابد و جهان زندگی را دچار تحول بنیادین معنایی کند.

این عضو هیات علمی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی با تأکید بر اینکه در دنیای پسا کرونا قطعاً ما تعامل اجتماعی و عاطفی دگرگون‌های خواهیم داشت، گفت: مفهوم خویشاوندی و خانواده، مفهوم محیط زیست، سلامت، بدن و روان برای انسان بعد از کرونا یک مفهوم دیگری است، محیط انسانی و اجتماعی ما دچار تغییرات معناداری شده و دانش سلامت انسان‌ها به عنوان یک امر فرهنگی در جهان بعد از کرونا دستخوش تحول و تکامل خواهد شد.

عضو هیات علمی مرکز تحقیقات رفاه اجتماعی با تأکید بر ضرورت توجه به مولفه‌های اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و سایر ابعاد در دوران پسا کرونا، ضمن تشریح تغییرات حاصل شده در این مولفه‌ها و پیش‌بینی رفتار اقشار و سطوح مختلف جامعه در دوران پسا بحران، راهکارهایی برای کاهش آسیب‌ها در این دوران مطرح کرد.

به گزارش «تابناک»، دکتر محمدعلی محمدی قره‌قانی استاد جامعه‌شناسی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی در گفت‌وگوی تفصیلی با ایسنا، ابتدا با اشاره به تبعات اقتصادی بحران کرونا، اظهار کرد: در اقتصاد پسا کرونا نحوه تولید، مصرف، روابط کالایی انسان‌ها و نقش اجتماعی کالاها و خدمات با جامعه دچار تغییرات معنایی و مفهومی عمیق خواهد شد؛ یعنی میزان اهمیت و نقش کالا در زندگی، نوع کالا و اولویت آن، میزان حساسیت و نیاز به کالا، ویژگی‌ها و قدرت افراد نسبت به کالا و همچنین قدرت کالا در جامعه روشن و مشخص می‌شود. وی تقسیم‌بندی و طبقه‌بندی کالاها را از ویژگی‌های اقتصادی دنیای پس از کرونا دانست و گفت: احتمالاً کالا‌های تجملاتی و زینتی حداقل برای مدتی اهمیت خود را از دست داده و در عوض کالا‌های استراتژیک مصرفی و نیازهای اولیه به خصوص نیازهای مرتبط با سلامت جای آن را می‌گیرند.

اقتصاد پسا کرونا، اقتصادی انسانی‌تر خواهد بود

وی ادامه داد: به نظر می‌رسد اقتصاد پسا کرونا اقتصاد انسانی‌تری خواهد بود، یعنی مناسبات اقتصادی و کالایی در خدمت انسان است به عبارتی تا پیش از این کالایی شدن انسان اهمیت داشت، اما در جهان پس از کرونا انسانی‌تر شدن کالا جلوه بیشتری خواهد داشت.

محمدی با بیان اینکه جهان در اقتصاد پسا کرونا ناگزیر از شفافیت بیشتر و مبارزه علنی و جدی با فساد، رانت‌خواری و اختلاس خواهد بود، ادامه داد: اقتصاد پسا کرونایی باید

نگاه خوشبینانه به جهان بعد از کرونا

دکتر محمدی با بیان اینکه می‌توان به جهان بعد از کرونا نگاه خوشبینانه‌ای هم داشت، تصریح کرد: شاید در کوتاه‌مدت و در دوره گذار دچار تضاد و تناقض، کمبودها و ناهنجارهایی شویم، اما در بلندمدت نتایج بهتری خواهد داشت. رفتار ما در این دوران ارتباط مستقیمی با رفتار نهادهای متولی خواهد داشت. به عنوان نمونه اینکه آیا مردم به تنهایی این مسیر دوران گذار را طی می‌کنند و یا به کمک نهادهای متولی و مراجع ارزشی و فرهنگی، می‌تواند نقش اساسی در انتخاب‌های آینده آنان داشته باشد. وی با بیان اینکه طی این مدت بسیاری از انسان‌ها دچار تنهایی، واماندگی و بیپناهی شدند و این مساله آنها را بشدت دچار شوک و استرس کرده است، ادامه داد: در این شرایط برخی از خود سوال می‌کنند چرا حالا که نیازمند حمایت منسجم و تشکیلاتی هستیم، این حمایت‌ها آنطور که باید وجود ندارد، تکلیف ما در این شرایط چیست؟ موضع مراجع فکری و ارزشی در برابر انسان بحران زده چیست؟ به نظر من این انتخاب‌های تاریخی و راهبردی گروه‌های مرجع در انتخاب پاسخ مناسب به بحران‌های امروز مردم، تأثیر شگرفی در نقش فردی آنان تأثیر خواهد داشت.

واکنش‌های انسان حادثه دیده در دوران پسا کرونا

محمدی با بیان اینکه انسان حادثه دیده در بحران معمولاً دو واکنش نشان می‌دهد، ادامه داد: این فرد یا دچار افسردگی و ترومای بعد از فاجعه شده و تبدیل به انسان آسیب دیده می‌شود و یا ممکن است به انسانی متکی به نفس و توانمندتر تبدیل شود که می‌تواند به تنهایی و یا با اتکاء به شبکه محدودی از روابط و بدون مراجع خود را از بحران خارج کند. تحت این شرایط فردیت انسان تقویت شده و ایمان او تحول یافته و هستی شناسی جدیدی پیش روی او باز می‌شود که می‌تواند پیامدهای مثبت یا منفی متعددی را به دنبال داشته باشد.

دگرگونی مولفه سیاست در جهان پس از کرونا

این جامعه‌شناس در ادامه با بیان اینکه مولفه سیاست در جهان پس از کرونا چه در ابعاد سیاست داخلی و چه سیاست خارجی دچار تحول و دگرگونی خواهد شد و کشور ما نیز از این مساله مستثنی نیست، تصریح کرد: دولت‌ها در جهان پسا کرونا باید پاسخگو باشند، فراموش نشود که جوامع در این دوران تغییر و به خود و تواناییهایش باور پیدا کرده و به قدرت شبکه‌های اجتماعی و اجتماعات پی برده است. شهروند، قدرت فردیت خود را دریافته و به راحتی زیر بار هر دولتی با هر سطحی از پاسخگویی و احساس مسئولیت نمی‌رود.

وی ادامه داد: در دنیای بعد از کرونا جامعه و افراد خیلی مطالبه‌گر خواهند بود و دولت‌ها باید خودشان را با این شرایط هماهنگ کرده و مسئول و پاسخگو باشند. دولتی که گاه احساس می‌شد در بالاترین سطح مانده و در برابر درماندگی شهروندان ایده صریح، قاطع و مبتنی بر نیاز و شرایط شهروندان ندارد، بعد از کرونا و در غیاب جامعه مدنی نمی‌تواند همچنان به عنوان مرجع قابل اعتنا و داور مقتدر حل و فصل مناسبات مردم با کانون قدرت باشد. باید قدرت متقاعدکنندگی بالایی وجود داشته باشد و گرنه جامعه‌ای

که از بحران‌ها عبور کرده و به خودباوری رسیده و یا عبور نکرده و دچار افسردگی و آسیب‌های اجتماعی شده، می‌تواند منشأ ناهنجاری‌ها شود. به گفته وی، در عرصه سیاست خارجی هم دولت‌ها باید مناسبات خود را با جهان بهبود دهند. در جهان بعد از کرونا برای مواجهه مؤثر با اثرات کرونا ائتلاف‌ها و معاهده‌های جدیدی در روابط تجاری، اقتصادی و سیاسی طراحی و اجرا خواهد شد.

تحول و دگرگونی نهاد خانواده در دنیای پس از کرونا

دکتر محمدی در ادامه گفتگو توجه به مقوله اجتماعی در دوران پسا کرونا را مؤلفه بعدی عنوان کرد و گفت: نهاد خانواده بعد از کرونا دچار تحول و دگرگونی شده است؛ پیش از این می‌گفتیم خانواده نهاد مقدس و مأمنی برای افراد است اما این تعریف با کمی تغییر روبرو شده است. بر مبنای گزارش‌های رسمی، اختلافات و تنش در خانواده‌ها پنج برابر افزایش پیدا کرده و این مساله کارکرد و کارآمدی خانواده‌ها را دچار اختلال خواهد کرد. از این طریق تغییرات دامن‌دار مفهومی و عملی در حوزه خانواده را شاهد خواهیم بود که خود منشأ تغییرات در وضعیت اعضای این نهاد شامل کودکان، جوانان، زنان و مردان خواهد بود که به هر دو صورت مثبت و منفی جلوه خواهد کرد و نقش سیاست اجتماعی در جامعه پسا کرونا را متذکر می‌شود.

وی با بیان اینکه در جامعه پس از کرونا مفهوم و انسجام درون خانواده باید بازنگری شده و مفهوم همبستگی خانواده دوباره معنا شود، گفت: باید بررسی شود که چگونه میتوان بر گسیختگی انسجام عاطفی و روانی برخی خانواده‌ها در دوران کرونا و خشونت‌های برآمده از آن غلبه پیدا کرد. آیا راهی وجود دارد یا انتظار شکل‌گیری خانواده‌های جدیدی را باید داشته باشیم. این جامعه‌شناس به نقش پزشکان و کادر درمانی در این دوران اشاره کرد و با بیان اینکه مرجعیت پزشکان و پرستاران بعد از کرونا به سادگی از بین نمی‌رود، خاطر نشان کرد: مفهوم مبارزه و دفاع مقدس مؤلفه‌های جدیدی در حوزه‌های علم و دانش پیدا میکند. شهیدان دفاع از مرزهای سلامت و پاسداران جدید امنیت و جان سربرآورده‌اند که برای حفظ مرجعیت در این عرصه هم قطعاً تلاش‌ها و چالش‌های جدیدی را تجربه خواهیم کرد.

ایجاد تغییر و تحولات محسوس در نهاد آموزش و تعلیم و تربیت

محمدی با اشاره به تغییر و تحولات محسوس در نهاد تعلیم و تربیت و ضرورت آشنایی افراد جامعه با مولفه‌های اصلی این شرایط، تصریح کرد: هم‌اکنون در آموزش و پرورش و دانشگاه‌ها شاهد چند واقعیت هستیم، اول اینکه تقویت و جدی گرفتن فضای مجازی اجتناب‌ناپذیر است، چراکه فضای مجازی فرصت و ثروت و راه چاره‌های برای مدیریت شرایط فعلی است و مقابله با آن نادرست و محکوم به شکست است. دوم توجه به آموزش‌های مجازی و استفاده بهینه از آنهاست، رشد و ارتقای کارایی آموزش‌های مجازی از واقعیت‌های انکارناپذیر دنیای بعد از کروناست.

وی ادامه داد: مساله سوم اینکه در جهان بعد از کرونا در حوزه تعلیم و تربیت، سرمایه‌گذاری در محصولات و صنایع دیجیتال، لوازم آی تی، کامپیوتر، اینترنت و لوازم دیجیتال به شدت توسعه پیدا میکند و همان‌طور که گفته شد، بسیاری از امور و

از تبعات منفی این شرایط، متولیان جامعه باید اقدامات مناسبی را در پیش بگیرند. اگر حمایتها و سیاستهای اجتماعی و همچنین مددکاریهای اجتماعی در کنار حمایتهای مالی نباشد، مطمئناً جامعه از طریق انسانهای به خود وانهاده آسیب میبیند. محمدی خطاب به دولتمردان با بیان اینکه در دوران پساجحران نباید فقط به فکر تأمین اقلام مصرفی اولیه زندگی بود، خاطر نشان کرد: نباید از مددکاریهای اجتماعی و روانی پس از بحران غافل بمانیم، چراکه بی توجهی به این موارد میتواند شیرازه جامعه را از هم بپاشد.

خطر وانهادگی افراد جامعه

وی با تأکید بر اینکه خطر وانهادگی افراد جامعه در سه سطح آشکار میشود، تصریح کرد: اول در سطح خرد و فردی شامل پریشانی و افسردگی روحی و روانی است که میتواند به افزایش خودکشی در جامعه منجر شود. در حوزه فردی همچنین ممکن است اعتیاد و بزهکاریهای فردی و آسیبهای ناشی از آن پدیدار شود. در حوزه میانی افراد وانهاده که دچار بینظمیهای ذهنی پس از فاجعه شدهاند ممکن است روی خانوادهها تأثیر منفی برجای گذارند، یعنی خشونت‌های خانگی و خشونت علیه کودکان افزایش یابد. در سطح کلان هم با همافزایی آسیب‌های فردی و خانوادگی، آسیب کلان جامعه رقم زده میشود.

این عضو هیات علمی دانشگاه علوم بهزیستی با تأکید بر اهمیت عملکرد صحیح دولت و سیستمهای اجتماعی و سیاسی و ارائه خدمات اجتماعی مناسب، اظهار کرد: در غیر اینصورت مطمئناً جامعه با چالشهای جدی روبرو میشود، لذا این مسائل باید در صدر توجه مسئولان باشد؛ چون اگر خانواده آسیب ببیند کل جامعه دچار بحران، آسیب و بی نظمی اجتماعی خواهد شد. چرا که کودکان، زنان، دانشآموزان و سایرین در این بستر رشد کرده و رخدادهای مختلفی همچون طلاق و از هم پاشیدگی در بستر خانواده، ممکن است جامعه را با فروپاشی مواجه کند.

به گفته وی، مجموع خطر و تهدیدهای فردی، میانی و خطر کلان میتواند مسائل و مشکلات و آسیب‌های جدی و مواردی مانند اعتیاد، ناهنجاریهای جنسی، روابط خارج از عرف، افسردگی و خودکشی، خشونت و جنایت را در سطح جامعه به بار آورد.

این جامعه شناس با تأکید بر اینکه اگر جامعه پساکرونایی را مورد تحلیل، تصور و تخیل جامعه‌شناسانه و روانشناسانه قرار ندهیم ممکن است بحرانها را با خود حمل کنیم، تصریح کرد: ممکن است این بحرانها در جامعه آینده کشورها دست به دست داده و شالوده نظام اجتماعی و سیاسی را به هم بریزند.

این استاد جامعه شناسی دانشگاه در خاتمه تأکید کرد: قبل از اینکه وانهادگی پیش آمده تقویت شده و انسانها دچار وانهادگی بیشتری شوند، یعنی گروهها و طبقات فرودست احساس درماندگی کنند و ارتباط عاطفی آنها با جامعه از بین رفته و نفرت و کینه بین طبقات فرودست با طبقات میانی و فرادست به خشونت، نفرت و انتقام و انزجار اجتماعی منجر شود، دولت و نهادهای اجتماعی متولی موظفند که الفت اجتماعی را بین گروهها تقویت کنند و با اعمال مداخلات حیاتی به وضعیت گروههای وانهاده شده به لحاظ اقتصادی، نیازمندان به کالاهای اساسی و سلامت روان آنها رسیدگی کنند.

مراودات تمدن جدید به این سمت و سو خواهد رفت. در این راستا کشوری که نتواند بخش عمده‌ای از درآمد سرانه و درآمد ملی خود را صرف بهبود زیرساخت‌های آبی و تکنولوژی دیجیتال قرار دهد، بسیار فقیر خواهد بود و در آینده جهان جایگاهی نخواهد داشت.

مداخلات کاهش تبعات اجتماعی پسا کرونا

این استاد دانشگاه با بیان اینکه در حوزه اجتماعی مبحث سلامت فیزیکی، اجتماعی و روانی اهمیت خاص خود را پیدا می‌کند، ادامه داد: مطمئناً بشر متوجه اشتباهات و نقاط ضعف خود خواهد شد و سرمایه‌گذاری ویژه‌ای در این بخش‌ها خواهد کرد. ثروتمندان به این نتیجه می‌رسند که باید برای سلامت انسان اعم از فقیر و غنی گام بردارند و این پیام مهم کرونا بود که هیچ‌کس از این آسیب در امان نیست.

پیام مهم کرونا چه بود؟

به اعتقاد این عضو هیات علمی مرکز تحقیقات رفاه اجتماعی، پیام کرونا چیزی بود که جنبشهای اجتماعی مدتها در پی ارسال آن بودند، جوامع بدون تقویت سلامت اجتماعی و مولفه‌های وابسته به آن مانند همبستگی و انسجام، مشارکت و همکاری، سازگاری و تاب‌آوری، شبکه روابط و حمایت، اعتماد و سرمایه اجتماعی، امکان مقابله با بیماری و ویروس، بلایای طبیعی، جنگ و حوادث و بحران‌ها را نخواهند داشت. به عبارت دیگر بدون سلامت اجتماعی و آفرینش جامعه‌ای سالم، ثابت شده که هیچ امری از امور حکمرانی مطلوب پیش نخواهد رفت.

ضرورت حضور متخصصان اجتماعی و فرهنگی در کنار مدیران سلامت

این جامعه شناس ادامه داد: اگر نتوانیم فرمان‌های ضروری پیشگیری را به جامعه صادر کنیم، نمیتوانیم جلوی هجوم سیل بیمار به بیمارستانها و انباشتگی این سونامی و به اصطلاح «پاندمی» را بگیریم. به عبارت دیگر در دنیای پسا کرونا هیچ پزشک و مدیر حوزه سلامتی نمیتواند بدون متخصصان حوزه‌های اجتماعی و فرهنگی، جامعه بیماران را مدیریت کند. وی با بیان اینکه در بعد روانی هم ممکن است بیشترین خسارت و یا دستاوردها را در حوزه سلامت روان شاهد باشیم، تصریح کرد: به قول دکتر فرانکل که میگفت: «رنجها اگر مرا نکشد مرا قویتر خواهد کرد»، شرایط فعلی نیز همین گونه خواهد بود. انسان وانهاده و یا به عبارتی انسان و فردیتی که به لحاظ بیماری، خطر، مرگ، استرس و فقر مورد تهدید قرار گرفته، اگر بتواند روی پای خود بایستد انسان موفق و برتری خواهد بود. چراکه انسان پسا کرونا به قابلیت‌ها و ظرفیتهای وجودی خود پی برده، خود را شناخته و اعتماد به نفس و قدرت پیدا کرده و این فرصتی برای بازسازی یک جامعه پویا و کارآمدتر را در اختیار سیاست‌گذاران قرار میدهد.

ضرورت مداخلات مددکاری در دوران پسا کرونا

وی با تأکید بر اینکه طی این دوره همچنین با افرادی که در دوران گذار دچار استرس و افسردگی شدهاند، سروکار خواهیم داشت، تصریح کرد: برای مداخله و پیشگیری

کدام مشاغل در دوره پسا کرونا از بین می‌روند؟

بعد از پایان همه‌گیری کرونا شرایط بازار کار تغییر می‌کند. این تغییرات با سرعت زیادی اتفاق می‌افتد و زمینه را برای حذف شغل کارگران تولیدی و صنعتی فراهم می‌کند و بخشی از لایه‌های میانی مدیریت را نیز از بین خواهد برد. با این پنج شنبه برنا همراه باشید تا در این باره بیشتر بدانید. به گزارش خبرگزاری برنا؛ همه‌گیری ویروس کرونا سبب شد تا چهارمین انقلاب صنعتی زودتر اتفاق بیفتد و دنیا زمان لازم برای آماده شدن در مقابل این تغییرات را نداشته باشد. یکی از این تغییرات از بین رفتن شمار زیادی از مشاغل در جهان است. مشاغلی که از این پس با کمک هوش مصنوعی و تکنولوژی روز دنیا اشغال می‌شود و زمینه ساز بیکاری نیروهای کاری بشود. حال سوال اصلی این است که کدامیک از مشاغل از بین خواهند رفت؟ آیا فضای کاری آینده تغییرات زیادی نسبت به دنیای امروز خواهد کرد و آیا ما باید برای همسو شدن با این تغییرات، آموزش‌های تازه‌ای دریافت کنیم؟

دور کاری اصلی ترین روش کاری خواهد بود

از طرف دیگر در پی پایان همه‌گیری ویروس کرونا شمار کمتری از مردم در دفاتر کاری مشغول خواهند بود و بخش اعظم نیروی کاری باید به صورت دور کاری مشغول باشند. اما آیا تمامی نیروها توانایی این نوع اشتغال را دارند؟ آیا همه می‌توانند مسوولیتشان را در دفاتر خانگی انجام دهند؟

مجمع جهانی اقتصاد با اشاره به این مساله که دور کاری می‌تواند به سلامت روانی شماری از افراد آسیب وارد کند نوشت: «برخی از افراد برای انجام کارشان نیاز به حضور در محیط کار و نظارت و راهنمایی مدیرانشان دارند. این افراد نمی‌توانند مستقل کار کنند زیرا این توانایی در آنها وجود ندارد. اما افرادی که توان مدیریت زمان و مدیریت کارشان را دارند و می‌توانند با ارایه گزارش‌های صحیح و به موقع روند پیشرفت کار را به اطلاع مقامات شرکت برسانند، کسانی هستند که بدون تحمل آسیب‌های روانی با این تغییر همراه می‌شوند. باید در نظر داشت افراد دسته دوم که از کار در محیط خانه لذت می‌برند و می‌توانند مسوولیتشان را با بهترین کیفیت انجام دهند، نیروی کاری آینده دنیا هستند و افرادی که نتوانسته‌اند این مهارت را در خود ایجاد کنند، از بازار کار آینده حذف می‌شوند.»

مجمع جهانی اقتصاد با اشاره به این مطلب که کارفرماها در این دوره‌گذار نقش مهمی در مدیریت بازار کار دارند نوشت: «باید به افراد فرصت داده شود تا خود را با این تغییرات هماهنگ کنند. اگر نیاز به برگزاری دوره‌های آموزشی خاصی وجود دارد، باید کارفرماها این دوره‌ها را برگزار کنند و به نیروهای کاری زمان بدهند تا با شرایط تازه هماهنگ شوند. از طرف دیگر نیروهای کاری هم باید از فرصت ایجاد شده برای کسب مهارت‌های موردنیاز برای دنیای آینده استفاده کنند و در نظر داشته باشند که برای باقی ماندن در بازار باید با تغییر نیازهای دنیای کار همراه شد.»

در پایان باید گفت که دنیای آینده، تفاوت زیادی با دنیای امروزی خواهد داشت و این تغییرات می‌تواند جهان را به سمت و سوی تازه‌ای هدایت کند. ما هم بهتر است با این تغییرات همراه شویم.

مشاغل تولیدی قربانی می‌شوند

به گزارش مجمع جهانی اقتصاد در دوره پسا کرونا استفاده از تکنولوژی‌ها و ربات‌ها در بخش‌های تولیدی و کارخانه‌ها افزایش خواهد یافت و این مساله سبب می‌شود تا کارگران کمتری در کارخانه‌های تولیدی کار کنند. در واقع استفاده از نیروی بدنی انسانها کمتر می‌شود زیرا استفاده از رباتها باعث می‌شود تا آسیبهایی وارد شده به بدن انسان در جریان کارهای سنگین کمتر شود و سرعت عمل و دقت کار هم افزایش یابد. از طرف دیگر به این دلیل خطراتی که حضور شمار زیادی از افراد در یک فضا برای سلامت آنها به همراه دارد، بالغ بر ۷۵ درصد از نیروهای کاری هر مجموعه به صورت دور کاری، وظایفشان را انجام می‌دهند و این مساله سبب می‌شود تا بخشی از مشاغل مدیریتی از بین برود. در واقع شمار زیادی از مدیران میانی که نظارت بر کار نیروهای کاری را بر عهده داشتند، حذف می‌شوند و افرادی به عنوان نیروی کاری یک مجموعه استخدام می‌شوند که توانایی مدیریت کارشان را داشته باشند و بتوانند مسوولیت خود را به خوبی انجام دهند.

مدیران میانی حذف می‌شوند

برایان کراپ، رئیس مرکز مطالعاتی گارتندر این مورد می‌گوید: «در جریان بحران مالی سال ۲۰۰۸ میلادی هم شمار زیادی از لایه‌های مدیریتی در شرکت‌ها حذف شد زیرا شرکت‌ها تصور کنند برای مدیریت مجموعه خود به افراد کمتری نیاز دارند. حال به نظر می‌رسد در جریان بحران کرونا باز هم لایه‌های مدیریتی کمتر شود. کم شدن لایه‌های مدیریتی از یک نظر خوب است زیرا باعث می‌شود تا ساختار شرکت‌ها منسجم شود و هزینه‌های آنها نیز کمتر شود اما یک جنبه منفی هم دارد. با حذف شدن لایه‌های مدیریتی در مجموعه‌ها، افراد فرصت رشد و ارتقای شغلی کمتری دارند و این مساله می‌تواند در میان مدت انگیزه تلاش را در افراد از بین ببرد.»

سی‌ان‌بی‌سی هم در گزارش اخیر خود به احتمال حذف شدن مدیران میانی در

است. تولید ماسک‌ها از آخر ماه آوریل آغاز می‌شود. به محض آغاز به کار ماشین نصب شده با بیشترین ظرفیت خود، تولید ماسک به ۴۰۰ عدد در ساعت یا ۲۴۰۰۰۰ عدد در ماه خواهد رسید.

کارل مایر همچنین در حال بررسی کاهش زمان تولید برای سایر ماشین‌آلات است تا از این طریق ظرفیت تولید ماسک را هرچه سریع‌تر افزایش دهد.

الیور ماتوس، مدیر فروش واحد بازرگانی بافندگی حلقوی تار در کمپانی کارل مایر می‌گوید: «تا اواسط ماه می میزان تولید به نیم میلیون ماسک در ماه خواهد رسید. تولید محصولات دیگر شامل ماسک‌های بچه‌گانه نیز در مرحله آماده‌سازی قرار دارد.»

تولید خودکار ماسک صورت توسط کمپانی کارل مایر

کمپانی آلمانی کارل مایر - تولیدکننده ماشین‌آلات نساجی - با همکاری شرکت‌های دیگر در زمینه تولید و آزمایش موفق به نصب خط تولیدی با بازدهی بالا در کمترین زمان ممکن شده است.

به گزارش سرویس اطلاع‌رسانی نساجی امروز، کمپانی کارل مایر با استفاده از یکی از ماشین‌های راشل دو سوزنه استفاده شده خود امکان تولید حدود ۲۵۰۰۰۰ ماسک در ماه را فراهم کرده است.

این کارخانه که مرکز آن در شهر اوبرتس هاوزن واقع شده در ابتدا ماسک‌هایی را تولید کرد که با استفاده از ماشین‌آلات کارل مایر و در یک چرخه تولید یک مرحله‌ای قابل تولید بودند. به عبارت دیگر برای تولید این ماسک‌ها نیاز به هیچ‌گونه عملیات دوخت نیست.

با توجه به تقاضاهای موجود دو مدل از این ماسک‌ها در دسترس هستند. دسته اول برای استفاده روزمره مناسب است و به دلیل شکل سه‌بعدی آن به خوبی روی صورت قرار می‌گیرد و دارای خواص سایشی خوبی هم هست. این دسته از ماسک‌ها دارای زیردستی نرم هستند و تبادل هوا در آن‌ها مناسب است ضمن این که حتی پس از استفاده طولانی مدت بر روی گوش‌ها اصطکاک ایجاد نمی‌کنند. به گزارش سرویس اطلاع‌رسانی نساجی امروز، این ماسک‌ها قابلیت استفاده مجدد را دارند. پس از هر بار استفاده می‌توان آن‌ها را شست، خشک کرد و دوباره مورد استفاده قرار داد.

دسته دوم تمام مزیت‌های دسته اول را دارد ضمن این که دارای یک لایه بی‌بافت قابل تعویض هم هست. این کار باعث افزایش ظرفیت فیلتراسیون و در عین حال به حداقل رساندن ضایعات پس از استفاده می‌شود. در حال حاضر فرایند تایید قابلیت فیلتراسیون هر دو دسته با توجه به استانداردهای پزشکی در حال جریان است.

کارل مایر برای تضمین این که ماسک‌ها سریع‌تر آماده استفاده شوند و در اختیار همه قرار بگیرند، فناوری موردنیاز برای ماشین‌آلات و دستورالعمل‌های لازم برای تولید ماسک را در اختیار مشتری قرار داده

شرکت Oerlikon تکنولوژی فوق‌العاده ی meltblown را در منسوجات بی‌بافت عرضه می‌کند

در ماه می، شرکت تازه تاسیس در آلمان با نام‌های fleeceforEurop با کمک سیستم meltblown از شرکت Oerlikon اقدام به تولید ماسک‌های ویژه‌ای کرده است. در حال حاضر، همه ماسک‌های تولیدشده به‌صورت یکسان نیستند و بی‌تردید محافظت در برابر عفونت‌هایی مانند کرونا با برخورداری از مواد کیفی قابل تضمین می‌باشد. در این ارتباط، هم شرایط تولید و هم مواد به‌کار رفته در بخش داخل ماسک‌ها حایز اهمیت خواهند بود. در سیستم Oerlikon طی فرآیند مشخصی، الیاف داخل نسج بی‌بافت قرار می‌گیرند، و در طول تولید به‌صورت الکترواستاتیکی و قبل از پیشروی این فرآیند، شارژ می‌شوند.

عملیات الکترواستاتیکی تضمین می‌کند که حتی کوچک‌ترین ذرات و نتیجه ویروس، برای چندین ساعت توسط منسوج بی‌بافت جذب شود و نتیجه اینکه پوشنده ماسک، به‌دلیل شکل‌گیری آزاد الیاف، امکان دم و بازدم راحتی را داشته باشد.

به این ترتیب، شرکت Oerlikon به‌طور پیوسته در حال ارسال سیستم‌های meltblown می‌باشد.

ملزومات پیشگیری دچار مشکل بود که تقریباً در اوایل فروردین ماه در زمینه ژل و محلول ضدعفونی نیاز کشور برطرف شد. در زمینه ماسک هم با توجه به اولویت توزیع ماسک مراکز درمانی تامین کامل بازار تقریباً تا اوایل اردیبهشت ماه طول کشید. البته پیش از آن ماسک‌های پارچه‌ای قابل شست‌وشو در دسترس بود.

اهدای ۳۰۰۰۰ جفت کفش ورزشی به کارکنان مراکز درمانی از سوی کمپانی نایکی

در نوامبر سال گذشته زمانی که کمپانی نایکی یک کفش ورزشی مخصوص کارکنان بیمارستان طراحی کرده بود، هیچ تصویری از این که به زودی ۳۰۰۰۰ جفت از این کفش‌ها را برای کمک به مبارزه با یک بیماری همه‌گیر در جهان اهدا خواهد کرد، نداشت. به گزارش سرویس اطلاع‌رسانی نساجی امروز، این غول ورزشی اکنون قصد دارد با کمک سازمان غیرانتفاعی Good360 در آمریکا و اروپا بیش از ۱۴۰۰۰۰ تکه کفش، لباس و تجهیزات را به کشورهای مختلف جهان اهدا کند.

سی هزار جفت کفش ورزشی Nike Air Zoom Pulse به بیمارستان‌ها و مراکز بهداشتی در شیکاگو، لس آنجلس، ممفیس و نیویورک و اداره کل بهداشت سربازان بازنشسته ارسال خواهد شد. به گزارش سرویس اطلاع‌رسانی نساجی امروز، دوهزار و پانصد جفت دیگر نیز به بیمارستان‌های اروپا از جمله بیمارستان‌های بارسلون، برلین، لندن، میلان، پاریس و بلژیک فرستاده می‌شود. توزیع کالاهای اهدایی در آمریکا که شامل ۹۵۰۰۰ جفت جوراب هم می‌شود (این جوراب‌ها فشار کمتری به پا وارد می‌کند) بر عهده سازمان Good360 است چون در زمینه توزیع موثر و کارآمد کمک‌های این چینی تخصص دارد. ۲۶۰۰ جفت کفش کانورس که از زیرمجموعه‌های نایکی است نیز در منطقه بوستون و بین پرسنل بیمارستان و خدمات مواد غذایی توزیع می‌شود. در اروپا هم نزدیک به ۴۰۰۰ جفت کفش و بیشتر از ۳۵۰۰ لباس مخصوص که به خشک نگه داشتن بدن و دفع عرق کمک می‌کند، بین بیش از ۱۲ بیمارستان و پناهگاه توزیع شده است.

تولید الکل با ۱۰۰ درصد ظرفیت

صادقی نیارکی تولید الکل را در سال‌های گذشته ۶۰ میلیون لیتر عنوان کرد و گفت که در حال حاضر تولید این محصول به روزانه ۲۵۰ تا ۳۰۰ هزار لیتر رسیده است و با ۱۰۰ درصد ظرفیت تولید می‌شود.

وی با بیان اینکه در زمینه شوینده‌ها، ضدعفونی‌کننده محیط و مشکلی وجود نداشت، گفت: مشکلاتی که در زمینه تامین الکل وجود داشت هم با تمرکز صدور حواله در وزارت بهداشت به جای دانشگاه‌های علوم پزشکی و استانداری‌ها، مشخص شدن تعداد واحدهای دریافت‌کننده الکل، تعیین قیمت الکل و قیمت محصولات نهایی در احجام مختلف حل شد.

صادقی نیارکی با بیان اینکه طی هفته‌های گذشته برخی داروخانه‌ها جایی برای نگهداری ماسک، محلول‌ها و ژل‌های ضدعفونی نداشتند و در حال حاضر فروشگاه‌های زنجیره‌ای و بزرگ هم مجاز به عرضه این محصولات هستند، تاکید کرد: تامین بازار در این شرایط نشان دهنده اهمیت تولید است و اگر تولید در کشور وجود نداشت، نمی‌توانستیم این شرایط را مدیریت کنیم. به ویژه در شرایط فعلی که درآمدهای کشور وابستگی کمتری به درآمد نفت دارد.

صادقی نیارکی با اشاره به ممنوعیت صادرات اقلام بهداشتی، پزشکی، مواد شوینده و مواد اولیه تولید این محصولات در روزهای ابتدایی شیوع کرونا، تصریح کرد: طبق قوانین و سابقه طولانی این مسئله، مسئول تامین تجهیزات پزشکی و دارو وزارت بهداشت است و اداره کل تجهیزات پزشکی این وزارتخانه در سال‌های مختلف مدیریت تامین بازار این اقلام را برعهده داشته و بخشی از ارزی که در سال‌های گذشته به وزارت بهداشت پرداخت شده برای تامین اقلام سرمایه‌ای و تجهیزات مصرفی همین بخش بوده است، اما در پی شیوع ویروس کرونا، وظیفه تامین این اقلام به وزارت صنعت، معدن و تجارت منتقل شد که نیازمند تخصیص منابع مالی نیز هست.

وضعیت دسترسی شهروندان در هفته‌های اول شیوع ویروس کرونا به

برپایی نمایشگاه‌های بین‌المللی در ایران و حضور در نمایشگاه‌های کشوری که از پتانسیل خرید کالاهای صادراتی ایران برخوردارند و همچنین برپایی نمایشگاه‌های اختصاصی در کشورهای همسایه در سال‌های اخیر در توسعه صادرات غیرنفتی کشور نقش زیادی داشته است و دستیابی به صادرات بیش از ۴۴ تا ۵۰ میلیارد دلار کالا در هر سال، طی دو سال گذشته مرهون برپایی صدها نمایشگاه بین‌المللی در کشور و حضور در نمایشگاه‌های برون‌مرزی بوده است. این صنعت در کشور ما با حداقل ۱۳۰ صنعت و رشته اقتصادی در ارتباط است و به رونق آنها کمک می‌کند.

بالغ بر چند هزار نفر به طور مستقیم و غیرمستقیم در این صنعت در کشور ما به کار اشتغال دارند. در سال گذشته بیش از ۳۰۰ شرکت در استان‌های کشور به ساخت غرفه و چند برابر آنها به ارائه خدمات به بخش نمایشگاهی اشتغال داشته‌اند.

شیوع ویروس کرونا از دسامبر ۲۰۱۹ خسارات سنگینی به صنعت نمایشگاهی دنیا از جمله کشور ما وارد کرده است. پس از اعلام وضعیت قرمز از سوی سازمان جهانی بهداشت، تمام نمایشگاه‌ها، کنفرانس‌ها و رویدادهای مهم اقتصادی در اغلب کشورهای دنیا لغو شد یا زمان برگزاری آنها به تعویق افتاد. براساس آخرین ارزیابی‌های انجام شده توسط UFI زبان وارده به صنعت نمایشگاهی دنیا در یک دوره ۶ ماهه که حدود پنج ماه آن سپری شده است، ۱۴۵ میلیارد دلار خواهد بود. اغلب کشورهای دنیا براساس رهنمودهای اتحادیه‌های تخصصی بین‌المللی فعال در این صنعت و مقامات اقتصادی، به تدوین بسته‌های حمایتی برای کمک به صنعت نمایشگاهی و جلوگیری از وارد شدن ضربه‌های شدیدتر به توسعه اقتصادی و تجارت بین‌المللی اقدام کرده‌اند که اطلاعات آنها در سایت‌های ذی‌ربط درج شده است.

شیوع ویروس کرونا در کشور ما سبب شد که براساس رهنمودهای ستاد ملی مبارزه با کرونا همه نمایشگاه‌ها در سراسر کشور، برنامه‌های نمایشگاهی خود را لغو کرده یا به تعویق بیندازند که نتیجه آن تا نیمه اول اردیبهشت بیش از ۱۵۰ رویداد نمایشگاهی در مراکز نمایشگاهی کشور (با احتساب نمایشگاه‌های برون‌مرزی که قرار بود ایران در آنها شرکت کند) لغو شده است.

شرکت سهامی نمایشگاه‌های بین‌المللی ایران از طریق برگزاری جلسات متعدد با روسای مراکز نمایشگاهی کشور، انجمن غرفه‌سازان و سایر تشکل‌های ذی‌ربط زبان وارده به صنعت نمایشگاهی را طی این مدت برآورد و برای جبران آنها مکاتبات لازم را انجام داده است. ضرورت ایجاد می‌کند که به منظور جلوگیری از ورشکستگی یا توقف فعالیت مراکز نمایشگاهی کشور و ارائه‌دهندگان خدمات و تجهیزات مرتبط با این صنعت و حفظ نیروی ماهر و کارآموده فعال در این صنعت که پیدا کردن جایگزین

بهمن حسین‌زاده مدیرعامل شرکت سهامی نمایشگاه‌های بین‌المللی ایران:
۱۰ مسیر جبران آسیب‌های کرونایی صنعت نمایشگاهی

صنعت نمایشگاهی به دلایل زیر یکی از مهم‌ترین صنایع دنیا به شمار می‌رود و نقش ارزنده‌ای در توسعه تجارت بین‌المللی و تداوم رشد اقتصاد کشورها ایفا می‌کند.

۱- مهم‌ترین ابزار بازاریابی در جهان است که به‌رغم قدمتی ۲۵۰۰ ساله به طور مستمر وضع خود را با آخرین دستاوردهای تکنولوژیک جهان تطبیق داده است.

۲- در سال ۲۰۱۸ میلادی بالغ بر ۳/۲ میلیون نفر در این صنعت در دنیا به کار اشتغال داشته‌اند.

۳- در همان سال، این صنعت براساس تحقیقاتی که توسط دانشگاه آکسفورد و اتحادیه جهانی صنعت نمایشگاهی انجام گرفته است بالغ بر ۱۹۸ میلیارد دلار به تولید ناخالص داخلی دنیا کمک کرده است.

۴- رونق فعالیت بالغ بر صدها رشته در بخش‌های مختلف اقتصادی، به برگزاری نمایشگاه‌ها وابسته است. ۵- صنعت نمایشگاهی در توسعه توریسم، جذب سرمایه‌گذاری‌های مستقیم خارجی، توسعه صادرات، انتقال فناوری‌های پیشرفته به کشورها، گسترش مناسبات اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی و سیاسی بین کشورها به طور مستقیم تاثیرگذار است.

به گزارش سایت نساجی امروز به نقل از دنیای اقتصاد، هر سال بالغ بر ۳۲ هزار نمایشگاه مهم و بزرگ بین‌المللی در دنیا برپا می‌شود که در آنها حدود ۵ میلیون شرکت، موسسه، بنگاه اقتصادی تولیدی و صنعتی انواع کالاها و خدمات خود را در معرض دید علاقه‌مندان قرار می‌دهند و بیش از ۳۰۰ میلیون نفر از این نمایشگاه‌ها دیدن می‌کنند.

ایران با دارا بودن حدود ۴۰ مرکز نمایشگاهی در استان‌های مختلف کشور و برگزاری بیش از ۶۰۰ رویداد نمایشگاهی مقام دوم را در خاورمیانه پس از امارات عربی متحده (عمدتاً دبی) دارد و قدیمی‌ترین کشور خاورمیانه است که سابقه مشارکت آن در نمایشگاه‌های جهانی (اکسپوهای لندن، پاریس، وین و ...) به نیمه دوم قرن نوزدهم بازمی‌گردد.

تسریع در فرایند خط تولید ماسک تنفسی
دانشگاه آزاد اسلامی یادگار امام (ره)

خط تولید ماسک تنفسی در مرکز تحقیقات نساجی دانشگاه آزاد اسلامی واحد یادگار امام خمینی (ره) شهرری در راستای تولید محصولات مقابله با ویروس کووید - ۱۹ راه‌اندازی شده و قرار است فرایند تولید و کیفیت آن تسریع شود. مرکز تحقیقات نساجی دانشگاه آزاد اسلامی واحد یادگار امام خمینی (ره) شهرری در راستای مشارکت در تولید محصولات مرتبط با مقابله با ویروس کووید - ۱۹ از ۱۴ فروردین ۹۹ علاوه بر اعلام آمادگی دانشگاه، اقداماتی را آغاز کرد.

به گزارش سایت نساجی امروز به نقل از خبرگزاری آنا، این مرکز تحقیقاتی با حمایت‌های رئیس دانشگاه و حوزه پژوهش و فناوری و به پشتوانه اعضای هیئت علمی، کارشناسان و دانش‌آموختگان گروه نساجی به تولید ماسک تنفسی اقدام کرده است. معاون پژوهش و فناوری دانشگاه آزاد اسلامی واحد یادگار امام (ره) شهرری در این باره اظهار کرد: «به پیشنهاد مرکز تحقیقات نساجی با امکانات موجود در این واحد دانشگاهی، کارگاه تولید ماسک تنفسی راه‌اندازی شد.»

رامین محمدعلی طهرانی ادامه داد: «با انتقال چرخ‌های خیاطی و ماشین آلات دوخت از کارگاه نساجی به فضای مناسبی در طبقه سوم ساختمان پژوهش و تأمین پارچه مخصوص و سایر مواد اولیه و ملزومات تولید ماسک، فرایند تولید از اواخر فروردین ۱۳۹۹ با حضور تعدادی از کارکنان این واحد دانشگاهی آغاز شد.»

معاون پژوهش و فناوری دانشگاه آزاد اسلامی واحد یادگار امام (ره) شهرری اظهار کرد: «پارچه مورد استفاده برای تولید ماسک از نوع پارچه بی‌بافت پنج‌لایه SSMMS (اسپان -باند / ملت بلون) گرید پزشکی از جنس پلی‌پروپیلن با گرماژ ۲۵ گرم بر متر مربع است.»

محمدعلی طهرانی گفت: «مرکز تحقیقات نساجی این واحد دانشگاهی در حال طراحی و ساخت مکانیزم‌هایی است که بتواند فرایند تولید ماسک را تسریع کرده و کیفیت آن را افزایش دهد.»

برای آنها در کوتاه‌مدت غیرممکن است اقدامات زیر انجام گیرد:
۱- قرار گرفتن مشاغل مربوط به صنعت نمایشگاهی در فهرست ده‌گانه مصادیق کسب‌وکارهای آسیب‌دیده از ویروس کرونا توسط وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، سازمان تأمین اجتماعی و سایر نهادهای ذی‌ربط.
۲- بهره‌مند شدن نیروی کار شاغل در بخش نمایشگاه‌ها و خدمات وابسته از پوشش بیمه بیکاری (براساس فهرستی که سازمان‌های صنعت، معدن و تجارت استان‌ها و دارندگان مراکز نمایشگاهی کشور ارائه خواهند داد).
۳- بخشودگی مالیاتی شرکت‌های نمایشگاهی زیان‌دیده برای دورانی که فعالیت آنها به حالت تعلیق درآمده است.

۴- به رسمیت شناختن نمایشگاه‌ها به‌عنوان صنعت براساس رهنمود سازمان ملل که در سال ۱۹۴۹ در دنیا اجرا شده است که در نتیجه آن تعرفه خدمات نمایشگاهی مانند آب، برق، گاز و خدمات بیمه به نرخ تعرفه صنعتی محاسبه می‌شود.

۵- جبران زیان شرکت‌های فعال مجری نمایشگاه‌های بین‌المللی در داخل و خارج و زیان ناشی از عدم اشتغال بیش از ۱۲۰۰ نفر از نیروی کار آنان به مبلغ ۳۰ میلیارد تومان

۶- جبران زیان ۳۰۰ شرکت فعال در غرفه‌سازی و ارائه خدمات نمایشگاهی و استرداد بیمه پرداختی ۳۳۰۰ نفر شاغلان مستقیم آنان به مبلغ ۱۵۰ میلیارد تومان.

۷- استمهال وام‌های پرداختی به شاغلان صنعت نمایشگاهی توسط شبکه بانکی کشور و موافقت با تأخیر در ارائه اظهارنامه مالیاتی و تسویه حساب‌های بیمه و ارائه تسهیلات کم‌بهره به آنان.

۸- تخصیص ۳۰۰ میلیارد ریال اعتبار به شرکت سهامی نمایشگاه‌های بین‌المللی ایران از محل اعتبارات پیش‌بینی شده برای حمایت از کسب‌وکارهای متاثر از شیوع ویروس کرونا

۹- تدوین یک بسته حمایتی ویژه برای کمک به صنعت نمایشگاهی کشور.

۱۰- رسیدگی به مشکلات ایجاد شده برای صنعت نمایشگاهی کشور در نتیجه شیوع COVID-19 در ستاد ملی مبارزه با کرونا در اسرع وقت؛ از آنجا که برپایی نمایشگاه‌ها می‌تواند در معرفی توانمندی‌های بخش تولید و معرفی پتانسیل‌های آنها برای تحقق جهش تولید در سال جاری تأثیر قاطع داشته باشد و تعدادی از کشورهای دنیا با رعایت پروتکل‌های بهداشتی و رهنمودهای سازمان جهانی بهداشت، برگزاری نمایشگاه‌ها را به تدریج مجاز اعلام کرده‌اند مقتضی است که ستاد ملی مبارزه با کرونا به منظور جلوگیری از افزایش خسارت بخش نمایشگاهی کشور با بازگشایی نمایشگاه‌ها در نیمه دوم خرداد، با رعایت فاصله‌گذاری اجتماعی و رعایت پروتکل‌های بهداشتی موافقت کند تا این بخش مهم اقتصادی کشور بتواند نقش مورد انتظار را در تحرک صادرات کشور و کمک به بخش تولید در خروج از رکود، ایفا کند.

نااطمینانی از شرایط اقتصاد جهانی» و «تغییر در اندازه بازار داخل به واسطه کاهش تقاضا برای کالاهای مصرفی بادوام و کم‌دوام (به استثنای مواد غذایی و آشامیدنی و دخانی) در نتیجه کاهش درآمد بخش بزرگی از جمعیت کشور با کوچک شدن حوزه فعال بخش خدمات و افزایش تقاضا برای محصولات غذایی و آشامیدنی، محصولات بهداشتی و مرتبط با سلامت و درمان» مواجه شده است.

تشدید مشکلات تامین مالی واحدهای صنعتی و عدم بهره‌گیری از سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی از دیگر پیامدهای کووید-۱۹ است که با توجه به وجود این مشکلات در بخش صنعت پیش از گسترش این بیماری در کشور، از اهمیت کمتری نسبت به سه موضوع دیگر برخوردار است.

بنابراین می‌توان بخشی از تبعات منفی شیوع ویروس کرونا بر رشته فعالیت‌های صنعتی کشور را از دو ناحیه واردات کالاهای واسطه‌ای و ارتباطات بین رشته‌ای (عرضه و تقاضای میان صنایع) به‌عنوان شاخصی از تقاضای داخلی، برآورد کرد. تبعات کرونا از کانال واردات کالاهای واسطه‌ای: برای شناسایی رشته فعالیت‌های با درجه آسیب‌پذیری بالا در برابر اختلال در زنجیره تامین، از جدول داده-ستانده و سهم کالاهای واسطه‌ای در تولید آنها استفاده شده است. نتایج حاکی از آن است که حدود ۵۰ درصد واردات کالاهای واسطه‌ای اقتصاد مربوط به هفت فعالیت «آهن، فولاد و محصولات آن»، «قطعات و لوازم الحاقی وسایل نقلیه موتوری»، «توزیع گاز طبیعی و خدمات مربوط»، «مواد پلاستیکی و کائوچویی اساسی»، «سایر محصولات حاصل از زراعت»، «ماشین‌آلات با کاربرد عام» و «خدمات حمل و نقل هوایی» است که خالق ۹/۱ درصد از ارزش ستانده کل اقتصاد هستند.

همچنین حدود ۲۴/۶ درصد واردات کالاهای واسطه‌ای مربوط به ۱۱ فعالیت شامل «سایر ماشین‌آلات و تجهیزات با کاربرد خاص»، «روغن‌ها و چربی‌های گیاهی و حیوانی»، «مواد شیمیایی اساسی»، «خدمات اقامتگاه‌های عمومی»، «ماشین‌آلات و دستگاه‌های الکتریکی»، «خمیر کاغذ، کاغذ و محصولات کاغذی، اوراق چاپی و کالاهای مربوط»، «سایر محصولات غذایی»، «محصولات لاستیکی و پلاستیکی»، «بنزین»، «قند و شکر» و «خدمات حمل و نقل آبی» است که خالق ۶/۷ درصد ارزش ستانده کل اقتصاد است. با توجه به این آمارها روشن است که اولاً، حدود ۷۵ درصد از واردات کالاهای واسطه‌ای به کشور در فعالیت‌هایی مورد استفاده قرار می‌گیرند که ۱۶ درصد ستانده کل اقتصاد را ایجاد می‌کنند و در این میان سهم رشته فعالیت‌های صنعتی نسبت به سایر فعالیت‌های اقتصادی در دو بخش خدمات و کشاورزی، غالب است. ثانیاً، بالغ بر ۲۵ درصد واردات کالاهای واسطه‌ای به‌صورت مستقیم برای خلق حدود ۸۴ درصد از ستانده کشور مورد استفاده قرار می‌گیرد.

تبعات کرونا از کانال پیوندهای بین رشته‌ای: بخشی از تقاضای داخلی برای تولیدات صنعتی و معدنی ناشی از تقاضای صنایع پایین دست است. از این‌رو، در این بخش از پیوند پسین و پیشین میان رشته فعالیت‌های صنعتی به‌عنوان یک پراکسی برای اثرگذاری کرونا بر تقاضای داخل استفاده شده است.

نتایج حاکی از آن است که «صنایع غذایی و آشامیدنی» و «تولید وسایل نقلیه موتوری» آسیب‌پذیری بیشتری از اختلال زنجیره تامین خواهند برد.

زیرا حدود ۳۰ درصد ارزش افزوده این دو رشته فعالیت، مربوط به تامین کالاهای واسطه‌ای مورد نیاز است که حاکی از وابستگی بالای آنها به فرآیند تامین است.

کانال سرایت کرونا به صنعت

تحولات تولید در دوران کرونا پایش شد. براساس نتایج گزارش موسسه مطالعات و پژوهش‌های بازرگانی، ویروس کرونا بر ۱۱ بخش اصلی اقتصاد در چهار حوزه نیروی کار، عملکرد، زنجیره تامین و درآمد اثر گذاشته است. همچنین طبق برآوردها، کرونا بخش صنعت و معدن کشور را با چالش‌های جدیدی در سه حوزه «تامین نهاده‌های تولید»، «کاهش تقاضای صادراتی» و «تغییر در اندازه بازار داخل» مواجه کرده است. به گزارش سایت نساجی امروز به نقل از دنیای اقتصاد، صنایع کارخانه‌ای یکی از بخش‌هایی است که در همه حوزه‌ها با بیشترین تاثیر منفی از این بیماری روبه‌رو شده است. براساس گزارش UNIDO بیشترین آسیب این بخش از منظر بازار داخلی برای صنایع غذایی و آشامیدنی به‌دلیل تعطیلی رستوران‌ها و در بازارهای بین‌المللی برای صنعت خودرو بوده است. حال آنکه صنایع پیشرفته و دانش بنیان به واسطه افزایش تقاضا در حوزه بهداشت و درمان، انجام دور کاری و آموزش آنلاین با کمترین رکود مواجه بوده‌اند.

کانال‌های اثرگذاری کرونا

شوک ناشی از انتشار ویروس کرونا اقتصاد کشورهای مختلف جهان از جمله ایران را به‌صورت سیستمی و زنجیره‌وار تحت‌تاثیر قرار داده است. ماهیت سیستمی این شوک ناشی از لزوم شناسایی «ابعاد انتشار» و «کانال‌های سرایت بین بخش‌های مختلف اقتصادی» در راستای به حداقل رساندن آثار آن بر حوزه تولید است. با توجه به نقش بخش صنعت به‌عنوان موتور رشد اقتصادی، تاب‌آوری حداکثری این بخش با حفظ توان تولید آن، عامل مهمی برای تحرک سایر بخش‌های کشور به‌ویژه بخش خدمات است.

با این حال، با شیوع ویروس کرونا بخش صنعت و معدن کشور با چالش‌های جدیدی در سه حوزه «تامین نهاده‌های تولید به‌واسطه اختلال در زنجیره تامین جهانی و دشواری تامین نهاده‌های وارداتی»، «کاهش تقاضای صادراتی مواد و محصولات صنعتی و معدنی ناشی از اعمال محدودیت‌های تجاری ناشی از شیوع ویروس کرونا نظیر بسته شدن مرزهای کشورهای همسایه، کاهش قیمت نفت و برخی از اقلام صادراتی به‌دلیل وجود مازاد عرضه در سطح بین‌الملل در نتیجه رکود اقتصادی چین (بزرگ‌ترین شریک تجاری ایران و بزرگ‌ترین مصرف‌کننده جهان)، کاهش مصرف جهانی و تاخیر در تصمیمات سرمایه‌گذاری در نتیجه وجود

گرفت. نسبت تولید محصولات صنعتی منتخب در ماه‌های فروردین، اردیبهشت و خرداد به کل تولیدات سال طی دوره ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۷ نشان می‌دهد متوسط تولید محصولات صنعتی منتخب در فروردین ماه حدود ۶/۴ درصد بوده که این امر عمدتاً به واسطه کاهش حجم فعالیت‌های تولیدی در تعطیلات نوروز است. در میان محصولات منتخب صنعتی «کولر آبی»، «الیاف اکریلیک»، «سموم دفع آفات نباتی»، «پتروشیمی»، «LAB» و در محصولات منتخب معدنی نیز «شمش خالص آلومینیوم»، «آلومینا» و «فولاد خام» با بیشترین آسیب مواجه هستند زیرا نسبت تولید این محصولات به تولید کل سال در فروردین ماه بیش از متوسط یک‌نواخت ماهانه یعنی ۸/۳ درصد است.

چهار سناریوی پیش‌رو

با توجه به نامشخص بودن زمان اتمام این بحران در کشور و به‌منظور برآورد میزان کاهش تولید، چهار سناریو برای نحوه فعالیت واحدهای صنعتی در نظر گرفته شده است:

سناریوی نخست: نیمه‌تعطیل بودن نیمه دوم فروردین.

سناریوی دوم: استمرار نیمه‌تعطیلی بنگاه‌ها تا پایان اردیبهشت.

سناریوی سوم: استمرار نیمه‌تعطیلی بنگاه‌ها تا پایان نیمه اول خرداد.

سناریوی چهارم: استمرار نیمه‌تعطیلی بنگاه‌ها تا پایان خرداد ماه.

علاوه بر آن، فرض بر آن است که مدت فعالیت اقتصادی در طول یکسال در ۵۲ هفته انجام شده و نیمه‌تعطیل بودن به معنای تولید ۵۰ درصد از تولید یک هفته با فعالیت کامل است.

بنابراین، نیمه‌تعطیل بودن یک ماه و نیمه‌تعطیلی دو هفته‌ای به ترتیب باعث کاهش ۴۰ و ۱۰ درصدی تولید یک ماه در شرایط غیراضطرار است.

بر این اساس اثر کاهش تولید در هر یک از سناریوها به ترتیب با ۵،۴/۲۰، ۸/۷ و ۶/۷ درصد بوده و در راستای جبران این کاهش باید تولید سایر هفته‌های سال پس از دفع بیماری به ترتیب ۲، ۱/۶، ۱/۳، ۱/۶ و ۱۰/۶ درصد رشد کند تا میزان تولید در سال ۱۳۹۹ حداقل به سطح تولید سال ۱۳۸۹ رسد.

مسلم است که پیگیری نرخ رشد اقتصادی متناظر با اهداف «جهش تولید» نیازمند آن است که نسبت‌های مذکور افزایش بسیار بالاتری را تجربه کنند.

راهکارهای سیاستی

با توجه به اینکه تولید و سرمایه‌گذاری صنعتی دو گلوگاه مهم آسیب‌پذیر در نتیجه بحران کووید-۱۹ است، پیشنهاد می‌شود دولت به موازات ارائه تسهیلات مستقیم که از طریق رشد پایه پولی بوده و افزایش نرخ تورم و کاهش تقاضای داخلی را به دنبال خواهد داشت، از ابزارهای زیر جهت تقویت تولید و ارتقای جریان پول و سرمایه‌گذاری بهره‌گیرد:

نخست: ایجاد «صندوق سرمایه‌گذاری صنعتی» از محل عرضه بخشی از سهام شرکت‌های وابسته به بخش دولتی و عمومی و تخصیص منابع مربوطه برای توسعه سرمایه‌گذاری در حلقه‌های مفقوده زنجیره تولید صنایع خودرو، فولاد، لاستیک و پلاستیک، ماشین‌سازی، تجهیزات الکترونیک، کاغذ، مواد و محصولات شیمیایی، صنایع غذایی و آشامیدنی دارای بیشترین آسیب از ناحیه

در حالی که تنها ۷ درصد از محصولات «صنایع غذایی و آشامیدنی» و ۱۳ درصد از محصولات «تولید وسایل نقلیه موتوری» به‌عنوان کالای واسطه در سایر فعالیت‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد و از این منظر اثرگذاری آنها بر سایر فعالیت‌های صنعتی محدود تلقی می‌شود. از سوی دیگر، نتایج نشان می‌دهد، محصولات تولیدی و وارداتی رشته فعالیت‌های «تولید ماشین‌آلات و تجهیزات»، «تولید کاغذ و محصولات کاغذی، انتشار و چاپ و تکثیر» و «تولید چوب و محصولات چوبی» بیشترین سهم را در زنجیره تامین سایر صنایع دارند، بنابراین نوسان تولید آنها اثرات معناداری بر سایر رشته فعالیت‌های صنعتی خواهد داشت.

رشته فعالیت‌های «تولید محصولات از لاستیک و پلاستیک»، «تولید منسوجات»، «تولید کاغذ، محصولات کاغذی، انتشار و چاپ و تکثیر» و «تولید فلزات اساسی» علاوه بر وابستگی بالا به زنجیره تامین، نقش موثری در تامین نهاده‌های سایر صنایع داشته و استراتژیک محسوب می‌شود.

وجود تهدیدات مرتبط با تامین مواد اولیه و کالاهای واسطه‌ای وارداتی و نیز تضعیف تقاضای داخلی همراه با تحدید بازارهای صادراتی به سبب آثار بین‌المللی شوک سیستمی ناشی از ویروس کرونا دارای آثار کاهشی مضاعفی بر تولید است. بدیهی است توسعه فعالیت‌های تولیدی به بیش از مقدار تولید در سال گذشته پس از دفع این بیماری آثار انقباضی بر تولید را کاهش خواهد داد. ارتقای درون‌زایی اقتصاد با اهتمام در تعمیق ساخت داخل و مداومت در اجرای نهضت ساخت داخل از یکسو و متنوع‌سازی تولید در راستای کاهش واردات با تکمیل و توسعه زنجیره تولید محصولات صنعتی و معدنی و همچنین توجه به محصولات جدید صادراتی دارای پتانسیل در کشور از سیاست‌های قابل پیگیری در سال ۱۳۹۹ است.

با توجه به تقاضاهای جدید در حوزه مواد ضدعفونی‌کننده، شوینده‌ها، ماسک، دارو و محصولات صنایع دانش‌بنیان، نگاه صادراتی ویژه به این صنایع پس از تامین بازار داخل، می‌تواند فشارهای ناشی از تحدید صادرات در سایر بخش‌های صنعتی را تا حدودی خنثی کند. بر این اساس، ایجاد مشوق‌های فوری و نیز توجه ویژه به توسعه این صنایع در کوتاه‌مدت بسیار با اهمیت است. با توجه به محدودیت منابع ارزی به‌واسطه تداوم تحریم‌های یکجانبه، کاهش بهای نفت و کاهش منابع ارزی ناشی از صادرات غیرنفتی، تامین ارز مورد نیاز برای تامین مواد اولیه و کالاهای واسطه‌ای موردنیاز بخش صنعت در دوره کوتاه‌مدت از دیگر محدودیت‌های تولید تلقی می‌شود که برنامه‌ریزی برای تامین موثر آن بسیار حائز اهمیت است.

اثرات کرونا بر تولیدات صنعتی و معدنی

با توجه به شناسایی اولین بیماران مبتلا به کرونا در کشور در اسفندماه ۱۳۹۸ و سرعت شیوع آن در کشور، اولین تاثیر این بیماری بر اقتصاد ایران در کاهش تقاضای خانوار برای کالاهای مصرفی با دوام نظیر خودرو، لوازم خانگی، مبلمان و کالاهای مصرفی کم‌دوام نظیر پوشاک و منسوجات نمایان شد.

پس از آن نیز تقارن شیوع ویروس کرونا با تعطیلات نوروز در کشور و اجرای سیاست‌های ستاد ملی مقابله با کرونا در خصوص تعطیلی اصناف و واحدهای تولیدی تا پایان فروردین ماه ۱۳۹۹، موجب کاهش تولید در کشور شد.

از این‌رو، به‌منظور سنجش تبعات منفی این بیماری بر تولیدات صنعتی، روند تولید ماهانه محصولات صنعتی منتخب در سال‌های ۱۳۹۲ تا ۱۳۹۷ مبنای ارزیابی قرار

کشور به دنبال صادرات لباس بیمارستانی (مختص کادر پزشکی و بیماران کرونایی) تا اندازه‌ای نفس تازه کرد، افزود: با هدف پاسخ به نیاز بازار داخلی و برخی بازارهای خارجی حدود ۳۰ برند تولیدکننده پوشاک با تغییر خط تولید خود در حوزه تولید البسه بیمارستانی فعال شدند و بدون وقفه تا ۱۳ فروردین ماه اقدام به تولید حدود ۵۰ هزار دست البسه بیمارستانی کردند.

به گزارش سایت نساجی امروز به نقل از دنیای اقتصاد، وی تصریح کرد: پیش از برگزاری جلسه با مقامات دولتی، تولیدکنندگان خود با برپایی یک ستاد برای تولید گان و ماسک برنامه‌ریزی کرده بودند.

نایب‌رئیس هیات‌مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران با اعلام اینکه علاوه بر ارائه سفارش‌های وزارت بهداشت مقداری از تولیدات البسه بیمارستانی توسط تولیدکنندگان به صورت رایگان توزیع شد، گفت: بعد از تعطیلات عید تعدادی از تولیدکنندگان به صورت انفرادی با وزارت بهداشت جهت تولید البسه بیمارستانی قرارداد منعقد کردند و در حال حاضر به نظر می‌رسد نیاز کشور در حال تکمیل شدن است و باید به فکر صادرات آنها باشیم.

شهرداری در عین حال اضافه کرد: صنعت نساجی از اسفندماه سال گذشته با مشکلات متعددی روبه‌رو بوده که منجر به توقف تولید فروش و هرگونه سرمایه‌گذاری شده است، بنابراین برای جلوگیری از تعطیلی این صنعت باید فکر اساسی صورت گیرد.

به گفته نایب‌رئیس هیات‌مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران، نزدیک به ۵۰ درصد فروش تولیدکنندگان حوزه پوشاک مربوط به شب عید است در واقع سودی که در این بازه زمانی (اوایل اسفند تا پایان تعطیلات عید) برای پوشاک‌فروشان به دست می‌آید، بیشتر از میزان سوددهی در کل سال است.

وی در ادامه خاطر نشان کرد: به ضرر قاطع می‌توان گفت که در پی شیوع کرونا فروش پوشاک در عید به صفر رسید و ضرر و زیان‌های مهلکی به این صنف وارد شد. مشکل اصلی در این صنف سرمایه در گردش است که در این زمینه دولت باید منابع مالی خودش را تزریق کند تا این صنف دوباره سرپا بایستد. ما البته انتظار تسهیلات به صورت بلاعوض نداریم، خواسته برحق مان این است که برای بازگشت این صنعت به چرخه معمول تولید و توزیع خود، حداقل تسهیلات را با بهره کم در اختیار واحدهای تولیدی و فروشندگان قرار دهند.

شهرداری گفت: ضربه‌ای که کرونا بر این صنعت وارد کرد زنجیره و چرخه تولید را قطع و برخی از واحدهای تولیدی ما را که در واقع «برند» بودند از کار انداخت. آنها برای اینکه بتوانند به حیات خود ادامه دهند چرخه و سیستم خود را به صورت سنتی بازتولید کردند.

نایب‌رئیس هیات‌مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران به

تامین کالاهای واسطه‌ای وارداتی. دوم: الزام صندوق نوآوری و شکوفایی به در اولویت قراردادن اعطای تسهیلات به شرکت‌های دانش‌بنیان فعال در حوزه دارو و خالق فناوری‌های مربوط به شناسایی، کنترل و درمان بیماری کرونا با توجه به مزیت‌های صادراتی موجود و همچنین، تسهیل فرآیندهای مربوطه توسط این صندوق.

سوم: ارتقای درون‌زایی اقتصاد با اهتمام در اجرای نهضت ساخت داخل از یکسو و متنوع‌سازی تولید در راستای کاهش واردات با تکمیل و توسعه زنجیره تولید محصولات صنعتی و معدنی.

چهارم: با توجه به کاهش درآمدهای دولت و نتیجتاً کاهش بودجه عمرانی، به منظور تحریک تقاضای پیشروی محصولات صنعتی از این ناحیه، انجام این موارد پیشنهاد می‌شود:

اولاً واگذاری طرح‌های عمرانی قابل‌واگذاری به بخش خصوصی و ثانیاً، تعریف طرح‌های جدید عمرانی از طریق عرضه سهام پروژه‌ها در بورس و با بهره‌گیری از ظرفیت صندوق‌های پروژه موجود در بورس.

پنجم: افزایش تقاضای مصرفی خانوار با اجرای سیاست‌های تامین مالی طرف تقاضا به‌ویژه در خصوص کالاهای تولیدی با وابستگی محدود وارداتی (نظیر مبلمان، پوشاک) با توجه به کاهش فروش در اسفندماه (پرفروش‌ترین ماه سال برای اقلام).

ششم: توسعه حداکثری خدمات مرتبط با فروش اینترنتی در شرایط کنونی و زمینه‌سازی توسعه دائمی این خدمات در راستای تقویت بخش تقاضای داخل.

با برنامه‌ریزی ۳۰ برند پوشاک در کشور صورت گرفت: تولید و صادرات البسه بیمارستانی

نایب‌رئیس هیات‌مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران با اشاره به وضعیت بحرانی تولیدکنندگان و فروشندگان پوشاک در پی همه‌گیری ویروس کرونا گفت: از اواسط اسفندماه موضوع کمبود البسه بیمارستانی و ماسک مطرح شد که در آن مقطع با معاونان صنایع و مدیرکل نساجی و پوشاک وزارت صنعت توافقات لازم جهت تولید البسه بیمارستانی صورت گرفت. بهرام شهرداری با بیان اینکه صنعت نساجی

خبرهای خوش برای کسب‌وکار در کنار آسیب‌های کرونا

قوانین دست‌وپا گیر شروع کسب‌وکار یکی از موانع بهبود محیط کسب‌وکار است که با تغییرات ایجاد شده در صدور کد اقتصادی، حذف گواهی ارزش افزوده برای ثبت شرکت و ایجاد پنجره واحد فیزیکی در آینده نزدیک، می‌توان مقداری برای ارتقای شاخص سهولت کسب‌وکار در کشور امیدوار بود.

قوانین و روندهای اداری تمام نشدنی دست‌اندازی برای شور و انگیزه متقاضیان شروع کسب‌وکار ایجاد می‌کند که در پی بالا و پایین رفتن مکرر از اداره‌ها و سازمان‌ها برای اخذ یک مجوز یا صدور کد اقتصادی ... با صرف هزینه و زمان زیاد از سرعت و قدرت این انگیزه در جهت ایفا نقشی در تولید و پیشرفت اقتصادی کشور، می‌کاهد و آن را از بین می‌برد.

به این مجموعه‌ای از عوامل، سیاست‌ها، شرایط حقوقی و مقرراتی که بر فعالیت‌های کسب‌وکار حاکم است و مدیران و مالکان بنگاه‌ها نمی‌توانند آن‌ها را تغییر داده با بهبود بخشند، محیط کسب‌وکار گفته می‌شود که بهبود آن به دلیل نقش مهم و موثری که در توسعه اقتصادی و جهش تولید دارد، مورد توجه بسیاری از کشورها قرار گرفته است؛ به گونه‌ای که کارشناسان معتقدند در پی محیط کسب‌وکار نامناسب، هزینه عملکرد بنگاه‌های اقتصادی افزایش پیدا می‌کند و انگیزه سرمایه‌گذاران از بین می‌رود تا در نهایت موجب عقب ماندن تولیدکنندگان کشور از رقابت جهانی خود می‌شود.

متأسفانه کشور ما براساس اطلاعاتی که از سوی بانک جهانی منتشر شده رتبه و شاخصی درخور توجه‌ای در این زمینه ندارد که هیئت مقررات زدایی و مرکز مطالعات و پالایش فضای کسب‌وکار در وزارت اقتصاد از جمله سازمان‌های تاثیرگذار در ارتقای شاخص کشور در این زمینه هستند که براساس آخرین گزارش بانک جهانی نتوانسته تاثیر چندانی بر شاخص سهولت کسب‌وکار در کشور بگذارند.

اما رئیس مرکز مطالعات و پالایش بهبود محیط کسب‌وکار در وزارت

این مساله اشاره کرد که واحدهای تولیدی در این بازه زمانی با برگشت البسه فروشندگان مواجه شدند که این بحران هنوز کماکان ادامه دارد.

تغییر کاربری خط تولید

شهریاری تغییر کاربری تعدادی از واحدهای تولیدی پوشاک به منظور تولید ماسک و لباس‌های بهداشتی را در کوتاه‌مدت سودآور دانست اما در بلندمدت آن را زیانبار توصیف کرد و گفت: این اقدام تاثیر زیادی در حفظ و ایجاد اشتغال دارد اما به شرط اینکه بوروکراسی‌ها و محدودیت‌های اداری به ویژه از سوی وزارت بهداشت حذف شده و ضمن تغییر نحوه قیمت‌گذاری، واردات کالاهای مشابه ممنوع شود.

فروش آنلاین، داستانی نه تازه

نایب‌رئیس هیات‌مدیره اتحادیه تولید و صادرات نساجی و پوشاک ایران درخصوص فروش آنلاین و برگزاری جشنواره‌های فروش مجازی توضیح داد: بسیاری از برندهای صنعت پوشاک از مدت‌ها قبل فروش آنلاین داشتند، اما مساله این است که در حال حاضر که شرایط بحرانی بر کشور حاکم است نیاز به خرید به‌ویژه در حوزه‌هایی مثل پوشاک در بین مردم وجود ندارد.

بازار پوشاک، در رکود است

شهریاری گفت: در حال حاضر، تولیدکنندگان از شرایط موجود راضی نیستند چراکه دچار کاهش فروش و ضرر ۹۰ درصدی شده‌اند. وی ادامه داد: با توجه به شرایط فعلی و شیوع ویروس کرونا، مردم برای خرید، کمتر مراجعه می‌کنند که البته این خرید برای کودکان به مراتب بیشتر است. امیدواریم که با فروکش کردن بیماری کرونا، وضعیت بازار بهتر شود و تولیدکنندگان بتوانند تولیدات و فروش بیشتری داشته باشند. اکنون تولیدکنندگان با قیمتی پایین‌تر اجناس خود را می‌فروشند. از سوی دیگر جواد درودیان، رئیس پیشین اتحادیه پیراهن‌دوزان در توصیف شرایط صنف تولیدکنندگان و پوشاک‌فروشان می‌گوید: تقریباً بیشتر واحدهای تولیدکننده تعطیل شده‌اند و فعالیت تولیدی خود را متوقف کرده‌اند.

برخی از فروشندها هم وضعیت بسیار دشواری دارند.

به گفته وی برخی از واحدهای تولیدی که ذخیره سرمایه‌ای داشته‌اند، به کار خود مشغول هستند، اما برخی دیگر که نه سرمایه اولیه دارند و نه توانایی پرداخت حقوق کارگران خود را دارند، کاملاً زمینگیر شده‌اند. درودیان با اسفناک خواندن وضع موجود به این موضوع هم اشاره کرد که برخی تولیدکنندگان و فروشندگان برای گذران امور عادی زندگی خود به صندوق «بازنشستگی» این اتحادیه درخواست کمک وام یک میلیون تومانی داده‌اند.

ایجاد ظرفیت تولید روزانه ۱۰۰ هزار دستگاه لباس محافظتی

معاون وزارت صمت از توان تولید روزانه ۱۰۰ هزار دستگاه لباس محافظتی از سوی واحدهای صنعتی پوشاک، افزایش بیش از ۱۰ برابری تولید ماسک و ۷ برابری تولید محصولات ضدعفونی در پی شیوع ویروس کرونا خبر داد. وی از وزارت بهداشت خواست که برای این ظرفیت ایجاد شده در این بخش برنامه‌ریزی کند تا به فعالیت خود ادامه دهند و اگر موج بعدی شیوع بیماری وجود داشت امکان تامین حداکثری بازار وجود داشته باشد.

به گزارش سایت نساجی امروز به نقل از ایلنا، مهدی صادقی نیارکی از توان تولید روزانه ۱۰۰ هزار دستگاه لباس محافظتی از سوی واحدهای صنعتی پوشاک خبر داد که جایگزین پوشش گان برای کادر درمانی شده و گفت: این کار با همکاری تولیدکنندگان پارچه و بخش دیگری که لایه پلی اتیلن را به پارچه‌ها اضافه کردند انجام شد.

وی افزود: در حال حاضر حدود ۵۰۰ هزار دست لباس محافظتی در برخی کارخانه‌های فعال در این حوزه وجود دارد که هنوز خریداری نشده است. از طرف دیگر واحدهای پوشاک هم در حال حاضر با کاهش تقاضا مواجه هستند و فعالیت خود را در این بخش متمرکز کردند.

افزایش بیش از ۱۰ برابری تولید ماسک

با اشاره به تولید روزانه ۱۵۰ تا ۲۰۰ هزار عدد ماسک پیش از شیوع ویروس کرونا، گفت: با اقدامات انجام شده طی سه ماه اخیر، تولید ماسک در حال حاضر حداقل به یک میلیون ۲۰۰ هزار عدد در روز در واحدهای صنعتی رسیده است. واحد افتتاح شده ستاد اجرایی فرمان امام (ره) در حال حاضر اعلام کرده روزانه حدود یک میلیون ماسک تولید می‌کنند که این ظرفیت در حال افزایش می‌باشد. وی افزود: واحدهای صنعتی صنایع پوشاک نیز با ایجاد ستادهایی در این مدت پارچه‌های مخصوص تولید ماسک را دریافت کرده، برش دادند و بین کارگاه‌ها توزیع کردند. البته نایب رییس انجمن داروسازان ایران از توزیع ماسک و دستکش در برخی داروخانه‌ها خبر داده و گفته که در حال حاضر در زمینه محلول‌های الکلی و ژل‌های

اقتصاد معتقد است که معادل ۱۹ تا ۲۰ مورد از اطلاعاتی که از ایران درباره کسبوکار به بانک جهانی ارسال شده، اشتباه بوده که حتما باید اصلاح و به بانک جهانی اعلام شود که بانک این را از بخش خصوصی می‌پذیرد و اکنون ما داریم این موضوع را بررسی می‌کنیم.

این روزها، خبرهای خوش و امیدوارکننده‌ای برای بهبود محیط کسبوکار شنیده شد و به تصویب رسید که ایجاد پنجره واحد فیزیکی در آینده نزدیک، تغییرات در صدور کد اقتصادی و حذف گواهی ارزش افزوده از جمله این خبرها هستند.

طبق گفته رئیس مرکز اطلاعات و بهبود محیط کسبوکار، تاکنون ایجاد دو پنجره واحد تأثیرگذار در بهبود محیط کسبوکار در دستور کار گرفته که یکی از آن‌ها مربوط به شروع کسبوکار و دیگری مرتبط با صدور مجوزها است.

شروع کسبوکار به مواردی همچون صدور کد اقتصادی، گواهی ارزش افزوده، دفاتر پلمب شده مالیاتی، کد کارگاهی و... نیاز دارد که تحقق این موارد در ایران معادل ۷۲.۵ روز کاری طول می‌کشد و ایجاد پنجره واحد فیزیکی می‌تواند این زمان را به سه تا چهار روز کاهش بدهد که علی‌فروزی قول ایجاد آن را تا پایان اردیبهشت ماه سال جاری داده است.

مالیات نیز از دیگر عوامل موثر در زمان طولانی شروع کسبوکار است که با ابلاغ بخشنامه اخیر وزیر اقتصاد در این زمینه تغییراتی در صدور کد اقتصادی و حذف گواهی ارزش افزوده ایجاد شد و براساس آن دیگر نیاز نیست که مردم پس از ثبت شرکت خود برای کد اقتصادی اقدام کنند بلکه پس از ثبت شرکت و دریافت شناسه ملی آن، همان شناسه ملی به عنوان کد اقتصادی محسوب خواهد شد. همچنین از این پس ثبت شرکت‌ها دیگر نیازی به دریافت گواهی ارزش افزوده ندارند. با این تغییرات هم از زمان و هزینه زیاد برای شروع کسبوکار صرفه‌جویی خواهد شد و این زمان و هزینه صرف ارتقا کیفیت و تولیدات آن کسبوکار می‌شود.

اما لازم است که گفته شود با وجود این اقدامات هم از بهبود کامل محیط کسبوکار فاصله زیادی داریم و هیئت مقررات‌زدایی باید نظارت و برنامه دقیقی در این زمینه داشته باشد؛ به گونه‌ای که بهنام ملکی - یک کارشناس اقتصادی پیشنهاد کرد که برای بهبود محیط کسبوکار نیازمند قانونی هستیم که مبتنی بر آن همه سازمان‌هایی که درگیر تولید هستند، اگر توانستند حداقل‌های شاخص کسبوکار را کسب یا ارتقا دهند، بودجه خود را دریافت کنند و در صورت مثبت بودن عملکردها به آنان پاداشی هم داده شود.

در صورت عدم موفقیت در اصلاح و ارتقای شاخص کسب و کار، بودجه آن‌ها کاهش داده یا قطع شود.

و استانداردهای، مشخص شدن تعداد واحدهای دریافت کننده الکل، تعیین قیمت الکل و قیمت محصولات نهایی در احجام مختلف حل شد. صادقی نیارکی با بیان اینکه طی هفته‌های گذشته برخی داروخانه‌ها جایی برای نگهداری ماسک، محلول‌ها و ژل‌های ضدعفونی نداشتند و در حال حاضر فروشگاه‌های زنجیره‌ای و بزرگ هم مجاز به عرضه این محصولات هستند، تاکید کرد: تامین بازار در این شرایط نشان دهنده اهمیت تولید است و اگر تولید در کشور وجود نداشت، نمی‌توانستیم این شرایط را مدیریت کنیم. به ویژه در شرایط فعلی که درآمدهای کشور وابستگی کمتری به درآمد نفت دارد. صادقی نیارکی با اشاره به ممنوعیت صادرات اقلام بهداشتی، پزشکی، مواد شوینده و مواد اولیه تولید این محصولات در روزهای ابتدایی شیوع کرونا، تصریح کرد: طبق قوانین و سابقه طولانی این مسئله، مسئول تامین تجهیزات پزشکی و دارو وزارت بهداشت است و اداره کل تجهیزات پزشکی این وزارتخانه در سال‌های مختلف مدیریت تامین بازار این اقلام را برعهده داشته و بخشی از ارزی که در سال‌های گذشته به وزارت بهداشت پرداخت شده برای تامین اقلام سرمایه‌ای و تجهیزات مصرفی همین بخش بوده است، اما در پی شیوع ویروس کرونا، وظیفه تامین این اقلام به وزارت صنعت، معدن و تجارت منتقل شد که نیازمند تخصیص منابع مالی نیز هست. وضعیت دسترسی شهروندان در هفته‌های اول شیوع ویروس کرونا به ملزومات پیشگیری دچار مشکل بود که تقریباً در اوایل فروردین ماه در زمینه ژل و محلول ضدعفونی نیاز کشور برطرف شد. در زمینه ماسک هم با توجه به اولویت توزیع ماسک مراکز درمانی تامین کامل بازار تقریباً تا اوایل اردیبهشت ماه طول کشید. البته پیش از آن ماسک‌های پارچه‌ای قابل شست‌وشو در دسترس بود.

افزایش بیش از ۱۰ برابری تولید ماسک

با اشاره به تولید روزانه ۱۵۰ تا ۲۰۰ هزار عدد ماسک پیش از شیوع ویروس کرونا، گفت: با اقدامات انجام شده طی سه ماه اخیر، تولید ماسک در حال حاضر حداقل به یک میلیون ۲۰۰ هزار عدد در روز در واحدهای صنعتی رسیده است. واحد افتتاح شده ستاد اجرایی فرمان امام (ره) در حال حاضر اعلام کرده روزانه حدود یک میلیون ماسک تولید می‌کنند که این ظرفیت در حال افزایش می‌باشد. وی افزود: واحدهای صنعتی صنایع پوشاک نیز با ایجاد ستادهایی در این مدت پارچه‌های مخصوص تولید ماسک را دریافت کرده، برش دادند و بین کارگاه‌ها توزیع کردند. البته نایب رییس انجمن داروسازان ایران از توزیع ماسک و دستکش در برخی داروخانه‌ها خب داده و گفته که در حال حاضر در زمینه محلول‌های الکی و ژل‌های ضدعفونی کننده وضعیت داروخانه‌ها نرمال و عادی است، اما در حوزه ماسک و دستکش همچنان کمبودها وجود دارد و این اقلام با قیمت گران و چند برابر آنچه در اسفند ماه وجود داشت، به داروخانه‌ها عرضه می‌شود.

ضدعفونی کننده وضعیت داروخانه‌ها نرمال و عادی است، اما در حوزه ماسک و دستکش همچنان کمبودها وجود دارد و این اقلام با قیمت گران و چند برابر آنچه در اسفند ماه وجود داشت، به داروخانه‌ها عرضه می‌شود.

وزارت بهداشت برای ظرفیت‌های تولیدی جدید برنامه‌ریزی کند

معاون امور صنایع وزارت صمت در ادامه از وزارت بهداشت خواست که برای این ظرفیت ایجاد شده در بخش اقلام بهداشتی و تجهیزات پزشکی برنامه‌ریزی کند تا به فعالیت خود ادامه دهند و اگر موج بعدی شیوع بیماری وجود داشت امکان تامین حداکثری بازار وجود داشته باشد. وی با اشاره به لزوم مجاز بودن صادرات بخشی از این اقلام برای ادامه فعالیت واحدهای تولیدی که محصولات مازاد دارند، تصریح کرد: ذخیره وزارت بهداشت نیز باید برای موج‌های بعدی بیماری به اندازه کافی و قابل اطمینان باشد. به گفته این مقام مسئول تاکنون فقط چند محموله جزئی پارچه با کشورهایی از سوی که وزارت امور خارجه اعلام شده بود انجام شده، اما ظرفیت صادرات وجود دارد که البته میزان آن باید از تعیین میزان مصرف و دیویی که باید برای آینده در اختیار سازمان غذا و دارو قرار بگیرد از سوی وزارت بهداشت، مشخص شود.

صادقی نیارکی یکی دیگر از پیشرفت‌هایی که در پی شیوع ویروس کرونا در کشور اتفاق افتاد را گسترش ساخت ماشین‌آلات تولید ماسک عنوان کرد و گفت: در حال حاضر بیش از ۴۰ خط تولید ماسک در مرحله طراحی و مونتاژ نهایی است.

افزایش ۷ تا ۸ برابری تولید محصولات ضدعفونی

وی با بیان اینکه محلول‌های ضدعفونی پیش از شیوع ویروس کرونا عمدتاً در مراکز درمانی استفاده می‌شد، اظهار کرد: برآوردها حاکی از این است که تولید محصولات ضد عفونی از ۵۰ هزار لیتر قبل از کرونا در حال حاضر ۳۵۰ تا ۴۰۰ هزار لیتر در روز رسیده است. همچنین به گفته این مقام مسئول تولید صابون و مایع دستشویی در این مدت ۳۰ تا ۳۵ درصد رشد داشته و در حال حاضر تولید مایع دستشویی به حدود ۴۶۰ تن در روز رسیده است.

تولید الکل با ۱۰۰ درصد ظرفیت

صادقی نیارکی تولید الکل را در سال‌های گذشته ۶۰ میلیون لیتر عنوان کرد و گفت که در حال حاضر تولید این محصول به روزانه ۲۵۰ تا ۳۰۰ هزار لیتر رسیده است و با ۱۰۰ درصد ظرفیت تولید می‌شود. وی با بیان اینکه در زمینه شوینده‌ها، ضدعفونی کننده محیط و مشکلی وجود نداشت، گفت: مشکلاتی که در زمینه تامین الکل وجود داشت هم با تمرکز صدور حواله در وزارت بهداشت به جای دانشگاه‌های علوم پزشکی